

Atli Dam, lögmaður skrifar:

Fiskasølan — fiskasølur

— Umroða mín av sölulíðinum sum ein risa á leirföti, sum hefur leingi um at venda sær, fær Óla Breckmann at mana ymisk skrímsl fram, sum tjóðartøku ella spreinging av samtakinum Føroya Fiskasølu við lóg.

Onki nýtt, at Óli Breckmann ikki leggur í sakligt kjak um vandamál, ella at hann í menniskjuvanvirðing síni metir mótstöðumenn tápuligar, ella ið hvussu er lesarar sínar tápuligar, ein billar alt niður í, skrifar Atli Dam, lögmaður m.a. í hesi greinini, sum hann kallar: »Fiskasøla — Fiskasølur«.

Lögmaður skrifar:

Dagblaðið hefur fingið ilt av viðmerkingum mínum í lögmannsrøðini um okkara veika sölulíð, sum ikki megnar at fáa til veða stórri part av tí, sum írestar til rakstur og renting av fiskivinnu og fiskiðnaði okkara.

Umroða mín av sölulíðinum sum ein risa á leirföti, sum hefur leingi um at venda sær, fær Óla Breckmann at mana ymisk skrímsl fram, sum tjóðartøku ella spreinging av samtakinum Føroya Fiskasølu við lóg.

Onki nýtt, at Óli Breckmann ikki leggur í sakligt kjak um vandamál, ella at hann í menniskjuvanvirðing síni metir mótstöðumenn tápuligar, ella ið hvussu er lesarar sínar tápuligar, ein billar alt niður í.

Skuldi ein tjóðartíkið, vildi tað verið burturvið at

tíkið ta fyrítøku, sum meira enn aðrar er hildin uppi við almennum studningi, tí hon hefur jú allan fiskivinnustuðulin at dúva uppá. So var tað alment fyriskipaða sølu, ein ynskti, var munandi betri at brotið upp úr nýggjum.

Avmarkandi löggávu við »trustum«, »kartellum« og »monopolum« hava teir allastaðni, ja sjálvt í mest kapitalistisku samfelagsskipanunum, so slik kundi komið upp á tal, men als ikki fyri at sprongt Fiskasøluna, men fingið hana at roynst betur, tí hóast alt, man hon hava sínar virðismiklu royndir at byggja á, og vildi helst roynst, um tann fria kapping var, sum Ó.B. sigur er.

Ongin kapping

Men tað er jú brekið, at henda kapping ikki er og

illa sleppur at koma. Hvør einasta roynd at skapa friari kapping, ella at skapa nýggj handilssambond, sum kunnu geva meira fyri somu ella nýggjar framleiðslur, verður niðurbard við harðari hond so ella so.

So mangir halda hond út yvir brek Fiskasølunnar, politiskir flokkar, peningavaldið og teir limir, sum eru heftir av figgjar-möguleikum og øðrum veitingum frá samtøkuni, uttan at teir gera sær greitt, at máttin til figg-ing og veitingar tekur hon úr tí, sum á figgjarlógini er nevnt »Minstalon og annar stuðul til fiskivinnuna«.

Tvøroyrar Flakavirki

Dagblaðið skjýtur til Tvøroyrar Flakavirki og

— Atli Dam, lögmaður: — Tað er neyðugt við einum veruligum kjaki nú. Reiðarafelagið og Fiskimannafelagið skjóta bæði upp at hækka studningin. Hetta skulu vit umhugsa og royna at ganga so langt sum tilber.

talar um hevndarhug hjá Atla Dam.

Hevndarhugur er ónýtligur í sakligum politiskum arbeiði, hann tapir, so um Ó.B. hugsar og virkar úr slikum kemur hann at tapa. Í hesum

máli ger hann tað, ið hvussu er, tí vinnan tolar ikki varandi virkisloysi á sölusiðuni, so einaferð noyðist eisini fólkaflokkurin inn í eitt sakligt kjak um, hvussu vit fáa meira burturúr.

Tvøroyrar Flakavirki hefur sanniliga higartil avdúkað so mong brek í söluarbeiði okkara, at sjálvt um fólkafloksmenn saman við onkrum yvirleypara nú royna at leggja lok á, við á ódemokratiskan og ólógligan hátt at ræna sær vald yvir 3/7 av partapeningi uppá kr. 2.085.000, sum teir ongan rætt hava til, so teir kundu innlíma virkið aftur í Fiskasøluna, so dyljast hesi brek ikki.

Hitin av hesi svikagerð gerst eisini stokkutur. Enn er hetta samfelagið so frægt demokratiskt, at fólkafloksharðræði er stuttívað hvørja ferð.

Gev okkum sakligt kjak

Til tess at hetta aftursvar kann gerast upplegg til eitt sakligt kjak um vanskur í tí reella monopoli — um ikki lógarfest — vit

hava livað við, skal eg heldur enn at spilla orð upp á munnvarg Dagblaðsins nevna nøkur dømi, sum sýna, at tað eru nógvar nógvar milliónir, sum kundu fingist meira fyri útflutning okkara.

Fyrsti vandin er, at Fiskasølan er undir trýsti at selja alt, limirnir framleiða, og tí ofta heldur sleppur sær av við vørna enn selir hana. Hetta ber í sær langtíðarsáttmálar, sum nærum ongantíð fylgja prívøkstri á marknaðinum, fyrr enn hálvt ár ov seint. Og tá selt verður í bulk til ein ella fáar keyparar, fæst heldur ikki fulli vøxturin hetta hálva árið seinni, samstundis sum tað dregur prísir hjá øðrasta seljaranum niðuraftur. Væl eru langtíðarsáttmálar betri, tá prisurin fellur, men yvir longri tíðarskeið gongur hann jú spakuliga upp.

Saltfiskurin hefur seinastu trý-fýra árin fingið tiggjutals milliónir ov litið av hesi orsök. Herfyri seldi Fiskasølan lastir fyri meðalpris 19-20 kr./kg, meðan meðal marknaðarprisurin var 25-

— Ein stórir vansi er, at Fiskasølan er undir trýsti at selja alt, limirnir framleiða, og tí ofta heldur sleppur sær av við vørna enn selir hana, sigur Atli Dam